

1. Ибо знаем, что, когда земной наш дом, эта хижина, разрушится, мы имеем от Бога жилище на небесах, дом нерукотворенный, вечный.

УПО: Знаємо бо, коли земний мешкальний намет наш зруйнується, то маємо будівлю від Бога на небі, дім нерукотворний та вічний.

KJV: For we know that if our earthly house of this tabernacle were dissolved, we have a building of God, an house not made with hands, eternal in the heavens.

2. Оттого мы и воздыхаем, желая облечься в небесное наше жилище;

УПО: Тому то й зідхаємо, бажаючи приодягтися будівлею нашою, що з неба,

KJV: For in this we groan, earnestly desiring to be clothed upon with our house which is from heaven:

3. только бы нам и одетым не оказаться нагими.

УПО: коли б тільки й одягнені ми не знайшлися нагі!

KJV: If so be that being clothed we shall not be found naked.

4. Ибо мы, находясь в этой хижине, воздыхаем под бременем, потому что не хотим совлечься, но облечься, чтобы смертное поглощено было жизнью.

УПО: Бо ми, знаходячися в цьому наметі, зідхаємо під тягарем, бо не хочемо роздягтися, але одягтися, щоб смертне пожерлось життям.

KJV: For we that are in this tabernacle do groan, being burdened: not for that we would be unclothed, but clothed upon, that mortality might be swallowed up of life.

5. На сие самое и создал нас Бог и дал нам залог Духа.

УПО: А Той, Хто на це саме й створив нас, то Бог, що й дав нам завдаток Духа.

KJV: Now he that hath wrought us for the selfsame thing is God, who also hath given unto us the earnest of the Spirit.

6. Итак мы всегда благодушествуем; и как знаем, что, водворяясь в теле, мы устранены от Господа, --

УПО: Отож, будши відважні постійно, та знаючи, що, мавши дім у тілі, ми не перебуваємо в домі Господньому,

KJV: Therefore we are always confident, knowing that, whilst we are at home in the body, we are absent from the Lord:

7. ибо мы ходим верою, а не видением, --

УПО: бо ходимо вірою, а не видінням,

KJV: (For we walk by faith, not by sight:)

8. то мы благодушествуем и желаем лучше выйти из тела и водвориться у Господа.

УПО: ми ж відважні, і бажаємо краще покинути дім тіла й мати дім у Господа.

KJV: We are confident, I say, and willing rather to be absent from the body, and to be present with the Lord.

9. И потому ревностно стараемся, водворяясь ли, выходя ли, быть Ему угодными;

УПО: Тому ми й пильнуємо, чи застаємося в домі тіла, чи виходимо з дому, бути Йому любими.

KJV: Wherefore we labour, that, whether present or absent, we may be accepted of him.

10. ибо всем нам должно явиться пред судилище Христово, чтобы каждому получить [соответственно тому], что он делал, живя в теле, доброе или худое.

УПО: Бо мусимо всі ми з'явитися перед судовим престолом Христовим, щоб кожен прийняв згідно з тим, що в тілі робив він, чи добре, чи лихе.

KJV: For we must all appear before the judgment seat of Christ; that every one may receive the things done in his body, according to that he hath done, whether it be good or bad.

11. Итак, зная страх Господень, мы вразумляем людей, Богу же мы открыты; надеюсь, что открыты и вашим совестям.

УПО: Отже, відаючи страх Господній, ми людей переконуємо, а Богові явні; але маю надію, що й у ваших сумліннях ми явні.

KJV: Knowing therefore the terror of the Lord, we persuade men; but we are made manifest unto God; and I trust also are made manifest in your consciences.

12. Не снова представляем себя вам, но даем вам повод хвалиться нами, дабы имели вы [что сказать] тем, которые хвалятся лицом, а не сердцем.

УПО: Бо не знову себе ми доручуємо вам, але даємо вам привід хвалитися нами, щоб мали ви що проти тих, що хваляться обличчям, а не сердцем.

KJV: For we commend not ourselves again unto you, but give you occasion to glory on our behalf, that ye may have somewhat to answer them which glory in appearance, and not in heart.

13. Если мы выходим из себя, то для Бога; если же скромны, то для вас.

УПО: Коли бо ми з розуму сходимо, то Богові, коли ж при здоровому розумі, то для вас.

KJV: For whether we be beside ourselves, it is to God: or whether we be sober, it is for your cause.

14. Ибо любовь Христова объемлет нас, рассуждающих так: если один умер за всех, то все умерли.

УПО: Бо Христова любов спонукує нас, що думають так, що коли вмер Один за всіх, то всі померли.

KJV: For the love of Christ constraineth us; because we thus judge, that if one died for all, then were all dead:

15. А Христос за всех умер, чтобы живущие уже не для себя жили, но для умершего за них и воскресшего.

УПО: А вмер Він за всіх, щоб ті, хто живе, не жили вже для себе самих, а для Того, Хто за них був умер і воскрес.

KJV: And that he died for all, that they which live should not henceforth live unto themselves, but unto him which died for them, and rose again.

16. Потому отныне мы никого не знаем по плоти; если же и знали Христа по плоти, то ныне уже не знаем.

УПО: Через те відтепер ми нікого не знаємо за тілом; коли ж і знали за тілом Христа, то тепер ми не знаємо вже!

KJV: Wherefore henceforth know we no man after the flesh: yea, though we have known Christ after the flesh, yet now henceforth know we him no more.

17. Итак, кто во Христе, [тот] новая тварь; древнее прошло, теперь все новое.

УПО: Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, стародавнє минуло, ото сталось нове!

KJV: Therefore if any man be in Christ, he is a new creature: old things are passed away; behold, all things are become new.

18. Все же от Бога, Иисусом Христом примирившего нас с Собою и давшего нам служение примирения,

УПО: Усе ж від Бога, що нас примирив із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примирення,

KJV: And all things are of God, who hath reconciled us to himself by Jesus Christ, and hath given to us the ministry of reconciliation;

19. потому что Бог во Христе примирил с Собою мир, не вменяя [людям] преступлений их, и дал нам слово примирения.

УПО: бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважавши на їхні провини, і поклав у нас слово примирення.

KJV: To wit, that God was in Christ, reconciling the world unto himself, not imputing their trespasses unto them; and hath committed unto us the word of reconciliation.

20. Итак мы--посланники от имени Христова, и как бы Сам Бог увещевает через нас; от имени Христова просим: примиритесь с Богом.

УПО: Оце ми як посли замість Христа, ніби Бог благає через нас, благаємо замість Христа: примиріться з Богом!

KJV: Now then we are ambassadors for Christ, as though God did beseech you by us: we pray you in Christ's stead, be ye reconciled to God.

21. Ибо не знавшего греха Он сделал для нас [жертвою за] грех, чтобы мы в Нем сделались праведными пред Богом.

УПО: Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім!

KJV: For he hath made him to be sin for us, who knew no sin; that we might be made the righteousness of God in him.